

Komunišma DZIRKSTELE

AS KP Rūjienas rajona komitejas un rajona darbāju deputātu padomes organs
Redakcija: Rūjienā, Upes ielā № 7 Tālrupe: redaktoram 186, redakcijai 20
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Numurs maksā 15 kap.

(1474)

Ceturtdien, 1959. gada 6. augustā

10. gads

KP rajona komitejas plēnums

notika kārtējais
rajona komitejas plē-
burā izskaitīja jaun-
par PSKP CK jū-
Plēnuma rezultātiem
partijas rajona organi-
uzdevumiem. Refe-
partijas rajona ko-
pirmais sekretārs
vispirms pakā-
tie svarīgajiem
kādus visiem
zemes darba laudim
PSKP CK jūnija
lēmumā. Viņš no-
ka arī mūsu rajo-
darba laudis aktīvi pie-
Plēnuma lēmumu
izskaitā un vairāki ko-
kā, plemēram, Maz-
salacas teksīlfabrikas, Mež-
saimniecības saimniecības
vairāki citi uzņēmušies
paaugstinātās sain-
teksīlācas teksīlfabrikā,
ar uzviju izpildīja pī-
pusgada ražošanas plā-
bruto produkciju, šogad
tāmējīgi 18 racionalizācijas
jeblikumi, no kuriem 16
bet 7 jau ieviesti
un devuši ap 37
stotis rubļu līdzekļu eko-
nijas.

tau minētajā uzņēmu-
tāpat kā pārējos rajo-
nās saimniecības uzņēmumos,
daudz vecu, noliegotu
minu. Jo sevišķi neap-
rinošs stāvoklis šīs zi-
rajonā rūpniecības
kombinātā. Pēdējā darba
gumu iespējams paaug-
stīkai galvenokārt ar
strādnieku iemānu
līdzību.

Nepiedodami tas, ka rā-
na rūpniecības kombinā-
tāpat kā vairākos citos
uzņēmumos un rājona kol-
hos novārtā atstāts darbs
racionalizatoriem. Uz-
ņēmumu vadība nezina, kā
efektu ražošanā varētu
racionalizatoru priekš-
īumi, un racionalizatorus
interesē arī materiāli.
Nepietiekams smago dar-
procesu mehanizācijas
menis ir arī ceļniecības
organizācijas.

Referents pasvītroja, ka

Izdevīgakajos terminos, ietāk un labāk

Kolhozs „Stars“— viens no
mazākajiem rājona kolho-
ziem, kas pārītās zīpā. Taču arī
teritorija ir maz apdzīvo-
ta, te stipri jūtams
roku trūkums. Kā
visus darbus savalcei?
gan vienīgi tehnika
pārītēt. Tādējā arī kop-
seiba šogad lieļu vēri-

bu veltī tās iegādei. Nesen
pie kolhoza kalves pīstāja
jauns kapurķēžu traktors
DT-54, pievienodamies arte-
ja traktoru parkā jau esošām
KD-35, DT-14 un „Be-
larusam“. Ari pēdējais iegā-
dāts šā gada aprīlī.

Bez tam kolhozs šogad
iegādājies arī gateri, kuīma-

rūpīgi organizējams darbs
PSKP CK jūnija Plēnuma
lēmumu izskaidrošanā un
sekmīgākā izpildē. Ikvienam
darbiniekam neieciešīgāk
jūtītās pret trūkumiem,
kādi sastopami darba vieta-
sās, lai sekmīgāk veiktu pa-
sākumus trūkumu likvidi-
šanai.

— Daudz vēl trūkumu ir
laukaimniecībā, — teica
referents, — te panākumi
būtu lielāki, ja labāk iz-
mantot iespējas un uzla-
botu organizatorisko darbu.

Referents norādīja, ka
kolhozos lielākā vērība jā-
velta darbam ar jaunajiem
laukaimniecības speciālistiem,
labāk jārūpējas par
viņu sadzīves apstākļiem.

Turpmāk daudz vairāk
jādomā arī par darbītī-
pīgo procesu mehanizāciju
lopkopībā. Līdz šim bija
tā, ka vairākos kolhozos
agrāk iegādātie slaukšanas
agregāti sarūsēja, to atse-
višķās detaļas izletoja ci-
tem mērķiem, bet par slau-
ceju darba apstākļu uzla-
bošanu nedomā.

Debates ietiečas astoņi
plēnuma dalībnieki.

Mazsalacas teksīlfabrikas
galvenais inženieris b. Antonovs norādīja, ka fab-
rikas kolektīvs neatlaidīgi
cīnās, lai pirms termiņa
izpildītu ražošanas gada
plānu. Fabrika apguvuši
arī jaunu produkcijas vei-
du — grīdas celiņu ražošā-
nu, taču grūtības rada pie-
mērotas krāsotavas trū-
kums. Sasāpējīs jautājums
ir ar dzīvokļiem, uzsākto
ceļniecību kavē kārtēju
trūkums, bet Mazsalacas
pilsētas izpildītu komiteja
atsakās pierakstīt fabrikas
strādniekus pat privātās
mājās, ja tie tur atrad-
dzīvokli.

Par grūtībām, kas līdz
šim kavē sekmīgāk izvērst
darbu rājona remontu un
ceļniecības kantori, plēnu-
mā runāja kantora direktors b. Višpakovs.

To, ka arī rājona kolho-
zos nepieciešams dibināt

šīnu, līnū atpogojotāju, lauk-
saimniecības mašīnas.

— Lai nu kā, bet darbs
ar savu tehniku artelīm iz-
maksā mazāk, — stāsta priek-
šsēdētājs Kārlis Deičmanis. —
To varam izmantonot mums
visizdevīgākā laikā. Ari
darba kvalitāte ir labāka.

V. Purmais

**Septiņgades
pirmo ražu
novāksim laikā
un bez zudumiem!**

Jāzepa Laizāna brigādes laudis rudzu plauju pabeigs šodien

Ja gribat redzēt, kā darbs
kūsa rudzu druvās, pirmo
septiņgades ražu novācot,
tad aizsejet uz kolhoza
„Liesma“ otro kompleks
brigādi. Te jums kā uz del-
nas būs redzamas statu rindas,
viena garāka par otru, te
jūs nekļūdīgi redzēsiet,
cik jaunekļigā lokās stāv,
kūlus sienot.

Kopš pagājušās piektī-
nas, kad Jāzepa Laizāna va-
ditās brigādes laudis rūpēja
rudzu plauju, darbs rudzu
druvās te nav norimis ne
dienu. Arī svētdienā!

Ja kādu dienu atgādījās
pa lietainai priekšpusdienai,
ari tad brigādes laudis „ne-
meta plinti krūmos“. Nogā-
dīja, kamēr nožūst rasa, un
strādāja līdz vēlam vakaram.
Piemēram, sestdien plauju viņi
sāka pulsten 12.00, bet pirm-
dien — divos pēcpusdienā.

Palūdzām otrs kompleks

brigādes brigadi Jā-
zepu Laizānu pastāstīt par
to, kā organizēta rāzas no-
vāksana brigādē. Viņš pa-
stāstīja:

„Mūsu brigādē rudzus šo-

gad audzējām 50,5 hektāru

platību. Tā kā tie šogad no-

gatavojušies savas 15—20

dienas agrāk nekā citiem

gadiem, nekas cits nestīlī,

kā jau pagājušas nedēļas

beigās aicināt brigādes lau-

ku, viņi uzreiz var sasiet

visu triju plāvēju plāvumu.

Pavisam tīrumā ik dienas

strādā ap 23—25 kūlišu sē-

jēju un po septiņi līdz asto-

ni statos licēji. Darba pietiek

visiem. Ik dienas nopļaujam

un sakopjam pa desmit

vairāk hektāru.“

— Un kādas šogad pare-
dzamas rāzas?

— Ne sliktākas kā pagā-
jušajā gadā. Pa astoņpads-
mit līdz deviņpadsmit cent-
neru graudu no katras hektā-
rā ievāksim noteiki, ja
tikai neradīsies lieki zudumi
sliktā laikā dēl.

— Kā organizēsiet kul-
šanu?

— Kulsim tepat uz lauka.
Pavisam kūlšanai iekārtosim
trīs kuīklonus. Nevar tikai
zināt, kad pie kūlšanas va-
rēs tikt. Kolhozā ir tikai di-
vas kuīmašinas. Un, ja nu
tās pirmie saņem pirmās un
trešās brigādes laudis, ko
tad?

— Tā taču nevajadzētu būt.
Jūsu brigādē rudzu plauja
tikpat kā pabeigta. Tajās —
tikko sākta. Vajadzētu taču
būt tā: „Kas pirms brauc,
tas pirms mai.“

— Vajadzētu gan. Bet ej
nu sazinī... Ja jau par trak-
toriem papuvju sastrādā-
nai nevaram vienoties, kur
nu vēl par kuīlšanām...

* * *

Bet atstāsim šos „problemā-
tiskos“ jautājumus risināša-
nai kolhoza valdei. Pastā-
tīsim, kā veicas ar rudzu
plauju un cītem lauku dar-
biem pārējās kolhoza „Lies-
ma“ brigādēs.

Gan pirmajā, gan trešajā
brigādē rudzā plauja ne-
daudz aizvējās tādēl, ka
šo brigāžu laudis bija aiz-
ņemti skābarības sagatavo-
šanā. Pirmajā brigādē šajās
dienās sagatavoja sešdesmit
tonnas skābarības, trešajā —
ap trīsdesmit tonnu.

Tagad šajās brigādēs plauj
rudzus ar jaunu sparu. Par
abām jau nopļauti vairāk
kā divdesmit hektāri.

Otrajā brigādē uzsākta arī
linu plūksnā. Jau otrdien
te tīrumā izgāja četrpad-
smi plūcējās.

Nav šaubu, ka kolhoza
„Liesma“ laudis pirmo se-
ptiņgades ražu novāks laikus
un bez liekiem zudumiem.

J. Broks

Pašapmierinātībai nav vietas

Kolhozā „Pionieris“ kupl
šogad vilnojas ziemāju lauki.
To zeltais mirdzums un
smagās vārpas it kā lūgda-
mās alcīna. — Nākat, briedušās
drūvas gaidīt galda plāvējus!
Kavēties nedrīkst ne mirkli,
ne stundu. Un patiesām, kol-
hozā nav tāda rudzu lauka,
par kuru vareti teikt: var
pagaidīt, tas tikai rīt plau-

ju. Bet kolhoza vadība —
priekšsēdētājs b. Avots un
partijas pirmorganizācijas
sekretārs — agronomi b. Gre-
dzens, liekas, ir par daudz

pašapmierināti un uzskata,
ka ar rāzas novāksanu nav
kur steigties.

Lūk, to liecina fakti. Uz
šā gada 4. augustu kolhozā
„Pionieris“ no 109 hektāriem
ziemāju bija nopļauti tikai
12 hektāri. Tiesa, pirmās
laukkopības brigādes (brigā-
dieris b. Ērglis) laukos strā-
dā divas zirgu vilkmes plau-
mašinas. Bet otrs brigādes
brigadieris b. Dreimanis no-
rūpējies par to, ko darīt vis-
pirms, vai savest aboliū
šķūpos, vai plaut rudzus.

(Turpinājums 2. lappuse)

Kā viena saime

Kolhozā „Auseklis“ Jaunmežu novietnē viena no ilggadīgajām cūkkopēm ir Alma Ārgale, legūdama 12,4 sīvēnu no katras sīvēnu mātes šī gada pirmajos sešos mēnešos, viņa ierindojusies otrajā vietā rajonā. Rudeni cūkkopes darbā viņa aizvadījis devīto gadu. Patlaban viņas kopšanā liela saime — pavism 39 prāvākie rukšķētāji un pāri par 60 mazāko.

Sogad no A. Ārgales kopšanā nodotajām 9 sīvēnu mātēm vajadzēja iegūt 122 sīvēnu, tācū legūtu skaits sniedzas pāri plānotajam un vēl gaidāmi metieni no piecām sīvēnu mātēm. Dzīsvvara dienakts pieaugums viņas kopšajai saimel—katram 582 grami.

Jau septiņus gadus par cūkkopi šajā īermā strādā arī Marta Leska, kuras kopšanā patlaban atrodas 7 sīvēnu mātēm un pāri par 50 sīvēnu. Dzīsvvara pieaugumu dienakts viņa panākusi pa 500 gramiem caurmērā uz katuvi viņas kopšanā esošo bekonu. To pavism ir 43.

Kopā ar viņām jau ilgākus gadus strādā arī Marija Katkeviča, kuras kopšanā ir 52 bekonu un sīvenmātes ar savām saimēm.

Darba cūkkopēm daudz, tācu viņas pieradušas to paveikt vienmēr laikā, lai arī ritos jau agri jābūt savā vietā. Par gūtajiem darba

panākumiem viņas stāsta labprāt. Karam bekonam tagad izbaro 3 kg kartupeļu, 800 gramus milktu, 4 l vājpiena, piebaro arī viķus un atāla ābolīnu. Visas sīmes ganās aplokos, turpat notiek arī ēdināšana.

Pati jaunākā no Jaunmežu noviet-

Alma Ārgale pie jaunākās sīmes.

Jaunā cūkkope Ināra Ozoliņa.

Jaunmežu novietnes vecākās cūkkopes (no labās): Alma Ārgale, Marija Katkeviča un Marta Leska.

Jaunās tradīcijas

iesolo

Pagājušās svētdienas pēcpusdienā Imanta Sudmaja kolhoza jaudis vienkopus pulcējās neparasts notikums — pirmo reizi te organizēja vārda došanas svinības bērniem. Lāudis, kas devās uz kolhoza klubu, bija runigāki, raitāku soli nekā citkārt.

Jau no rīta pie klubā tika atvesti smuidrie bērziņi, ziedi, un vēlāk tas pārvērtās zajumiem un ziediem vītā dārzā.

...Sapulcējušies vērīgi rau-gās uz ceju, pa kuru jāierodas mazajiem gavīniekiem. Un tur jau viņi arī brauc — Olgas un Roberta Stupeles meita Olga, Vallijas un Haralda Riekstiņa meitas Iveta un Vineta.

Svinības sākas... Rajona darbalaužu deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece b. Kundrāte runā par vecāku, kūmu un visas sabiedrības atbildīgo uzdevumu — audzināt jauno paaudzi uzticībā komunisma lietai.

Kolhoza priekšsēdētājs b. Kandovskis savu uzrunu uzsāk ar lielā dzējniece Raīna vārdiem. Viņš uzsver, ka sudmaliņš vienmēr ies pa jaunā ceju, ka bērni, kuri no pirmajām dienām ir cieši saistīti ar jauno dzīvi, ar sociālistiskajām tradīcijām, nekad neies pa reliģijas maldu ceļiem.

nes cūkkopēm ir Martas Leskas meita Ināra Ozoliņa, kura kopā ar savu viru vēl tikai pirms trim mēnešiem pārnāca uz dzīvi kolhozā. Viņas kopšanā ir 35 bekonu. Caurmērā par šiem aizvadītajiem mēnešiem viņa dzīsvvara pieaugumu panākusi 500 grami dienakts. Izstrādājusi viņa jau pāri par 100 dienām, kļuvusi arteļa biedre un iemīlojusi savu darbu. Un tas tācu arī galvenais — darbu mil, tas sokas.

Kolhoza „Auseklis“ Jaunmežu novietnes cūkkopes ir kā viena saime, kam rūp, lai novietnē būtu kārtība, lai darbs sekmētos, lai kopīsmīniecība izpildītu septingades uzdevumus pēc iespējas īsākā laikā. A. Ponnīš

materiālu nedām

„Vai nevarētu tā?“

Mūsu laikraksta šā gada 21. jūlijā numurā bija ieievēots raksts: „Vai nevarētu tā?“, kurā norādīts, ka pie rajona kultūras nama būtu ieteicams ierikot republikānisko laikrakstu vitrinu.

Sāpēm atbildē no Rūjienas pilsētas izpildu komitejas, ka minētā laikrakstu vitrina pie Rūjienas kultūras nama tiks iekārtota ar 1960. gadu.

dzīvē

Mazos gavīniekus savās rokās maina kūmas, sekot svīnīgais solījums un aplieciņu izsniegšana.

Sirsīgus vārdus saka arī LPSR Augstākās Padomes deputāte kolhoza agronomē b. Priede. Prieks mazajiem par skaistajām lellēm, spēju bumbām un citām veltēm.

Skan mūzika. Bet svētku dienas atmiņai, kā jau tas parasti, visiem gribas fotografiēties. Visiem ir pārliecība, ka labi sāktā tradīcija kolhozā turpināsies.

V. Asare, M. Vilka

Pašapmierinātībai nav vietas

(Turpinājums no 1 lappuses)

Ne kolhoza priekšsēdētājs, ne agronomi šajā ziņā vienam nekādus pārliecinošus norādījumus nedod, jo kolhoza valdes sēdē gan apsprieduši par ražas novākšanu, bet nekāds konkrēts plāns nav pieņemts.

Kolhozā pilnībā nav atremontētas arī visas labības plaujmašīnas un pārējais inventārs. Tā otrās brigādes laudim, lai visiem spēkām izvestu rudzu plauju, valadzīgus vismaz trīs labības plaujmašīnas, bet darba kārtība otrajā brigādē ir tikai divas. Pārējās plaujmašīnas vēl atrodas pie smēdes. Turpat netālu no smēdes sētmālā „bēdīgs“ 4. augusta pēcpusdienā stāvēja labības kombains. Tas gan darba kārtībā, bet ar viņu neviens nestrādāja.

Pajautājām b. Avotam, kāpēc tagad, pašā karstākājā rāzās novākšanas laikā, neizmants dīķa stāv labības novākšanas kombains?

— Ar sagatavošanos rāzās novākšanai esam aizkavējies. Mums klējū un kaltē vēl ir pagājušā gada graudi. Nevar jau iauvos graudiņus tā uzreiz vecajiem virsū bērt, tāpēc arī kombainam jāstāv dīķā.

Par šo b. Avotā vārdu parādzi pārliecībāmies, aizbraucot uz kaltī un kātīm. Te daži kolhoznieki ar automātiem steidza atzvest pērnā gada graudiņus uz dzirnavām un samsīt lopbarībi.

— Vai tad šo darbu nevarēja paveikt pāris nedēļas agrāk? — jautājām b. Avotam.

— Varējām jau gan, — skan atbildē.

— Bet kāpēc tad to rījat?

Un šis jautājums bija uz kuru mums b. Avot centās atbildēt, bet gāmīgi kluseja.

Jā, šis ir jautājums kuru klusē kolhoza priekšsēdētājs, bet nekādā ziņā drīkst klusēt partijas organizācija. Bet arī organizācijas sekretārs Gredzens mierīgīgi plaka kombains uz rudzu vēl dosies nevis „šodien gan rīt.“

Arī partijas pirmorgača šogad nav apspraust autautājumu par rāzās novākšanu. Pat kolhoza sienas zē neko nevarām lasīt rāzās novākšanas gaitā sienas avīzes pamatne hoza klubā jau ilgāku ku stāv bez rakstiem. Hoza nav arī neviens loga vai plakāta, kas aicinātu kolhozniekus ātrāk un zudumiem novākt bagāžu.

Rāzās novākšana ir vienīgās darbs. Tas nozīmē vāci laikā — liegvī, rāzās novākšanu nokavējējus. Mums klējū un kaltē vēl ir pagājušā gada graudi. Nevar jau iauvos graudiņus tā uzreiz vecajiem virsū bērt, tāpēc arī kombainam jāstāv dīķā.

Par šo b. Avotā vārdu parādzi pārliecībāmies, aizbraucot uz kaltī un kātīm. Te daži kolhoznieki ar automātiem steidza atzvest pērnā gada graudiņus uz dzirnavām un samsīt lopbarībi.

— Vai tad šo darbu nevarēja paveikt pāris nedēļas agrāk? — jautājām b. Avotam.

— Varējām jau gan, — skan atbildē.

O. Apš

Pārskats

par plena izslaukumiem rajona kolhozos un Austrumu padomju saimniecībā 1959. g. jūlijā III dekādē (pēc lauksaimniecības inspekcijas ziņu)

leņķī vieta	Kolhoza nosaukums	Izslaukums uz govī dienā kg jūlijā III dekādē	+ vai - salīdzinot ar jūlijā II dekādi	+ vai salīdzin ar 1958. jūlijā III dekādi
1.	Brīva druva	13,3	- 0,3	- 0,1
2.	Auseklis	12,4	- 0,5	+ 0,4
3.	Spars	12,1	-	+ 1,8
4.	Vienība	11,9	-	+ 1,0
5.	Pionieris	11,7	-	+ 0,8
6.	Dzirkstele	11,5	- 0,6	+ 0,4
7.	Liesma	11,5	- 0,2	- 0,9
8.	Seda	11,3	- 0,2	+ 1,5
9.	Straume	11,3	- 0,5	+ 1,2
10.	Im. Sudmaja	11,1	- 0,2	+ 1,4
11.	Ziemeļi	11,1	- 0,2	+ 1,4
12.	Kalīpina	11,1	- 0,6	+ 2,0
13.	Sarkanā zvaigzne	10,9	- 0,6	+ 1,6
14.	Jaunais ceļš	10,8	+ 0,1	+ 1,3
15.	Kirova	10,8	-	+ 1,2
16.	Jauna druva	10,8	- 0,1	+ 0,5
17.	Rūja	10,7	- 0,5	+ 0,1
18.	Salaca	10,6	- 0,3	+ 2,5
19.	Uzvara	10,5	- 0,2	+ 0,8
20.	Jaunais arājs	10,4	- 0,1	-
21.	Zvaigzne	10,3	- 0,3	+ 0,8
22.	Leņīpa ceļš	10,2	+ 0,3	+ 0,5
23.	Cīpa	10,1	- 0,9	+ 1,4
24.	Skapaīskalns	10,1	- 1,2	+ 1,4
25.	Stars	10,0	- 0,8	+ 0,3
26.	Rosme	9,9	- 0,1	+ 2,3
27.	Imanta	9,5	- 0,5	- 0,7
	Kopā kolhozos	10,9	- 0,3	+ 0,9
	Austrumu p/s	13,8	+ 0,4	+ 2,2

Ari viņi dod savu ieguldījumu septingadē

Aizvaditajā svētdienā padomju tauta atzīmēja Vissvienības dzelzceļnieku dienu. Ar labiem darba panākumiem to sagaidījuši arī Rūjenes dzelzceļnieki, kuri strādā Pērnava 6. ceļa distancē 10. ceļu daļa. Ik mēnesi darba uzdevumus kolektīvs izpildījis par 150 procen-tem, vairāki strādnieki par labu darbu apbalvoti ar nau- das premijām un izteiktas atzinības. Jau vairāk kā gadu kolektīvs darbu izpilda bez viena soda punkta.

— Mūsu kolektīvā nav ne-aspinīgu darba darītāju, — stāsta ceļa meistars b. Cirulis. — Vienmēr strādnieki ir atsaucīgi, darbu veic labi. Sacensības ar Padomju Igaunijas Laiksāres kolektīvu, kuru sociālistiskajā sacensi- bā esam uzvarējuši.

Kolektīvā ir daudz labu darba darītāju. I brigādes

A. Birze

Ienesums nav mazais

Pēc pērnā gada „neražas” šovasar bites ikviēnā kop-saimniecībā dod samērā lie-lus ienesumus. Sevišķi lielie ir tur, kur ziemā bišu sai-mes neiznīka.

Tā tas ir arī Kirova kop-saimniecības bišu dravā, kur par biškopī strādā Kārlis Bērziņš. Rūpīgi kopītas, te pa ziemu saglabājās visas 48

O. Plesis

bišu saimes. Nesen biškopis no bišu stropiem izņēma pirmo atņemamo medu. No vi-sas dravas tika ievākta vies-na-tonna un pieci kilogrami medus.

Tā kā bites medu ienes arī patlaban, līdz rudenim bišu drava dos vēl krietni daudz medus.

O. Plesis

Siens šķūņos

Viss siens jau novietots šķūņos Austrumu padomju saimniecības centra nodajās pirmajā brigādē. Sēto zāļai sienai ievākts pa 35 cent no ha visā 124 hektāru platībā.

Siena ievākšanas darbos sevišķi izvirzījās laukkopji Jevdokija Aleksejeva, Līdija Grebenoka, Eduards Etmanis un Šoferi Anatolijs Fedorovs un Nikolajs Timofejevs.

Nav cita ceļa uz mieru, uz dzīvi

(Eiropas konferences par saspilējuma mazināšanas un drošības lantājumiem Eiropā delegātes piezīmes)

Nekas pašlaik nav nozī-migāks, nekas nav svarī-gāks kā darboties līdzi cē-ļai cīpā par mieru!

Tāpēc biju priecīgi sa-traukti, kad no Padomju miera alzstāvēšanas komitejas saņēmu uzaicinājumu kā Padomju Latvijas pārstāvei piedalīties konferencē par saspilējuma mazināšanu un drošību Eiropā, kas notika no 4. līdz 6. jūlijam Varšavā.

Kaut arī miera piekritēju kustības vēsturei ir tikai 10 gads, tā lau pierādīusi, ka cīpa par mieru nav aptura-ma; ne represijas, ne terors kapitālistiskās valstis nevar to nozīmēt. Tāpēc biju priecīgi sa-traukti, kad no Padomju miera alzstāvēšanas komitejas saņēmu uzaicinājumu kā Padomju Latvijas pārstāvei piedalīties konferencē par saspilējuma mazināšanu un drošību Eiropā, kas notika no 4. līdz 6. jūlijam Varšavā.

Kaut arī miera piekritēju kustības vēsturei ir tikai 10 gads, tā lau pierādīusi, ka cīpa par mieru nav aptura-

māne; ne represijas, ne terors kapitālistiskās valstis nevar to nozīmēt. Tāpēc biju priecīgi sa-traukti, kad no Padomju miera alzstāvēšanas komitejas saņēmu uzaicinājumu kā Padomju Latvijas pārstāvei piedalīties konferencē par saspilējuma mazināšanu un drošību Eiropā, kas notika no 4. līdz 6. jūlijam Varšavā.

Ideja par Austrumeiropas un Rietumeiropas sabiedris-kā domas pārstāvju satik-šanos sen savīpojoja sociālistisko un kapitālistisko zem-ju dažādu aprindu prātus, jo politiskais stāvoklis Eiropā satrauc tautas. No vi-siem starptautiskā saspilē-juma perekliem bīstamākais ir Eiropas centrā, kur vēl iepriekš nav atrisināta Vā-cijas problēma, tas ir, nav parakstīts miera līgums ar to. Tājā pašā laikā Rietum-vācieši militārisma un revan-šisma spēki pieaug; ASV ie-tekmē bundesvēru apbrūno ar kodoleročiem; Rietum-

kļuvusi par svarīgu faktoru, kas palīdz nostiprināt miera spēkus un izkliebt starptautisko saspilējumu.

Tāpēc Francijas, PSRS, Polijas, Itālijas, Čehoslova-kijas, Anglijas, VDR, VFR, Beļģijas un Austrijas plaši pazīstamie politiskie un sa-biedriskie darbinieki ieros-nāja sasaukt miera piekri-tēju Eiropas konferenci.

3. jūlijā padomju delegā-cija izlidoja uz Varšavu. Ta-jā bija VACP sekretārs L. Solovjevs (delegācijas vadītājs), rakstnieks Starpta-tiskās miera prēmijas lau-reāts I. Erenburgs, viens no Zispasauces miera padomes sekretāriem profesors V. Čhikvadze, baltkrievu rakst-nieks I. Gurskis, Ukrainas kolhoza prieķsēdētājs J. Pionkovskis un šo rindā autore.

Varšava ir viena no tām pilsetām, ko Lielajā Tēvījās karā vācu fašisti barbariski sagrāva — iznīcināja mājas, piemineklus, muzeus, rū-pīcas un tiltus.

Mūs iepriekšējā tas, ka Varšava jau atkal atjaunota.

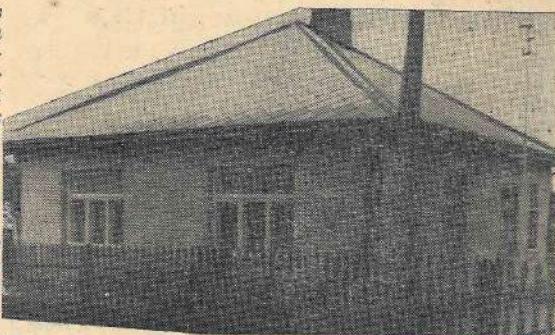
Celtnieku dienu sagaidot

Mazsalacieši cel ģimenes mājiņas

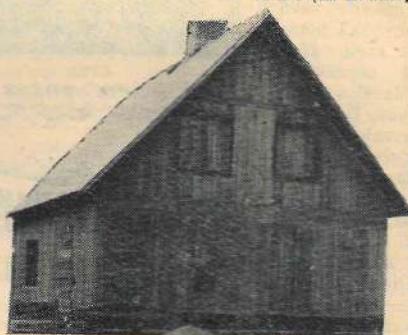
Pēdējā laikā Mazsalacas pilsetā strauji izvēras personisko ģimeņu māju celtniecība. Jau apbūvēju-sies 25 mazsalacieši, bū-darbi norit pilnā gaitā 20 objektos, materiālus būvdarbu uzsākšanai pie-gādājuši 15 iedzīvojāti. Visvairāk jauneltnu re-dzamas Plāvu, Stūra, Vi-dus, Rūjienas ielās.

Glitī ģimenes māju līdz ar praktisku saimniecības ēku izbūvējis Mazsalacas mežrūpniecības saimniecības direktors b. Krūmiņš.

Gimenes mājas cel arī

Attēlā: viena no glitākām ģimenes mājām Mazsalacā, Stūra ielā 6 (A. Krūmiņš).

Attēlā: jaunbūve Parka ielā (b. Beters).

Mazsalacas patērētāju biedrības 12. veikala vel-kalvedis Ž. Januzis, viudus-skolas saimniecības daļas vadītājs R. Maksims, rūp-niecības kombināta Maz-salacas ēcha ratnieks V. Dainis, ugunsdzēsēju depo Šoferis J. Kurmitis, Maz-salacas tekstīlfabrikas vir-potājs A. Vitols, Maz-salacas mežrūpniecības saim-niecības galvenais inženēris Beters un daudzi citi.

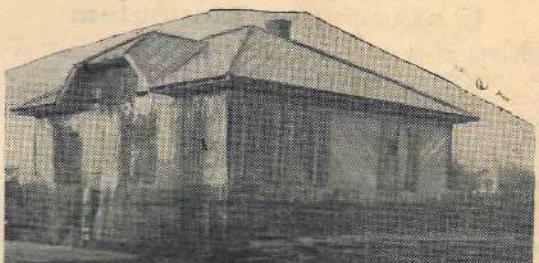
Būvdarbus uzsākuši rūpkombināta Mazsalacas ēcha mēbeļnieks K. Agrīns, galdniceības darbīcas vadītājs V. Kalniņš, patērētāju biedrības ēdnīcas vadītājs L. Jurka, veikala № 3 pārde-vēja S. Virse, Mazsalacas pienotavas Šoferis A. Kalniņš u. c. Daļa individu-ālo būvētāju daļēji sagādājuši vaja-dīgos būvmateriālus.

Visi jaunie personisko ģimeņu māju cēlāji arī iekārtotu sev netielus augļu dārzus, iestādot vajadzīgos augļu ko-kus un ogulājus.

J. Meisters

Attēlā: jaunbūve Ūdens ielā 7 (Ž. Januzis).

Eiropas konferenci 4. jū-lijā rītā atklāja Kultūras pilī. Tā ir stalta augstceltnē, ko padomju tauta pēc-kara gados uzcēlus ar sa-viem līdzekļiem un uzdāvī-nājusi brālīgajai poju tau-tai.

Nēlēlājā zālē, kuras sie-nu rotāja dekoratīva Eiropas karte ar uzrakstu „Eiropas konference saspilējuma ma-zināšanai un drošībai”, sa-tikās 22 valstu 121 pārstā-vis. Delegācijās bija daudz pazīstamu miera cīnītāju, ie-vērojamu zinātnieku un rakstnieku, kā, piemēram, Alberta Satelē — Parīzes universitātes goda dekāns, franču rakstnieks Žaks Ma-dols, Roberts Lūzlijs — le-iboristu deputāts Konventrijas pilsētas municipalitatē, Ugo Bartesagi — katoļu partijas deputāts Itālijā, Beļģijas profesore Starptautiskās miera prēmijas laureāte Izabella Blūma un barons A. Allards, Austrijas mācītājs E. Koks, Vācijas Demokrā-tiskās Republikas delegāciju vadīja profesors A. Stein-mans, bet Federatīvās Re-publikas delegāciju — pro-fesors Dr. M. Šomburgs.

ar dažādu politisku pārlie-cību, pārrunāja un izteica savas domas par Joti sva-riģiem miera nodrošināšanas jautājumiem.

Konferenci atklāja Polijas Valsts Padomes priekšsēdē-tāja vietnieks profesors S. Kučinskis, norādi-dams, ka konferences mēr-kis ir — mazināt starptautisko saspilējumu un novērst atomkaru. Nevar piejaut, ka Eiropas centrā pastāv kara perēklis. Tas jālīkvidē, no-slēdot miera līgumu ar Vā-ciju. Polijas Republikas ie-guldījums miera lietā ir tās priekšlikums par bezatoma drošības joslās radīšanu Ei-ropas centrā.

Konferences pirmais priekšsēdētājs franču rakst-nieks Žaks Madols sīrsnigi pateicīs Polijas Tautas Re-publikai, tās Miera alzstāvē-šanas komitejai par konfe-rences priekšzīmigu organi-zēšanu. Viņš izteica pārlie-cību, ka miera spēki ir va-reni un tiem jāpanāk star-pautiskā saspilējuma mazi-nāšana, jānovērš atomkara draudi.

(Nobeigums nākošajā numurā)

Starptautiskās apskati

Mierīgā līdzās pastāvēšana ir vienīgi saprātīgā politika

Padomju Savienības un visas progresīvās cilvēcības par miera nostiprināšanu dod labus augļus. Raksturodamas pašreizējo starptautisko stāvokli, biedrs N. Hruščovs 29. jūlijā Dnepropetrovskā mitīgā teica, ka „pašlaik barometrs nerāda karu“. „Šo barometru, — uzsvēra Padomju valdības vadītājs, — galvenokārt ietekmē padomju cilvēku mierīgais darbs, mūsu tautas safeldētība un sociālistiskās nometnes valstu nesatricināmā vienība.“

Visā starptautiskajā situācijā milzīga nozīme ir Padomju Savienības un Amerikas Savienoto Valstu attiecībām, jo šīs valstis ir visvarenākās pasaules lielvalstis. Tāpēc tagad sevišķi svarīgi ir uzlabot abu šo valstu attiecības.

Padomju Savienība aicina ASV uz mierīgu sacensību. Savienoto valstu vadītāji vārīdos ari ir par mieru. Taču viņu darbi nesaskan ar vārdiem. Lai par to pārīcinātos, pieteik norādīt uz to, ka ASV izveidojušas un jopro-

jām rada visapkārt Padomju Savienībai un citām sociālistiskajām valstīm kara bāzes, kas apgādātas ar kodolu un raķešu ieročiem. Un tik ilgi, kamēr padomju robežu tuvumā pastāvēs simtiem amerikānu kara bāzu, starp mūsu zemi un ASV notiks rivēšanās, kas var izraisīt kara ugunsgrēku. Lai ne tā izvairītos, jālikvidē amerikānu kara bāzes citu zemu teritorijās. To darīt Padomju Savienība aicina amerikānu vadītājus.

Biedrs N. Hruščovs savā runā Dnepropetrovskā norādīja, ka pašlaik radīs tāds stāvoklis, kad imperiālisti diez vai uzdrošināsies izraisīt karu pret mūsu Dzimteni, pret sociālisma valstīm. Bet, ja viņi kādreiz uzdrošināsies to darīt, kapitālismam pienāks gads. Tagad mums un mūsu sociālistiskajiem sābledrotājiem ir kolosāli spēki. Kapitālistiem būtu laiks to saprast un nostāties uz vienīgā saprātīgā ceļa — mierīgas līdzās pastāvēšanas ceļa.

Zenēvas apspriedes panākumi ir atkarīgi no Rietumiem

PSRS centieni atrisināt visus strīdigos jautājumus miera ceļā skaidri izpaužas ārlietu ministru Zenēvas apspriedē, kas ilgst jau divus mēnešus. Padomju priekšlikumi, kurus pašlaik apspriež Zenēvā, paredz bīstamā stāvokļa likvidēšanu Rietumberlinē, Visvācījas komitejas nodibināšanu miera liguma sagatavošanai ar Vāciju un Vācijas apvienošanos.

Rietumvalstis, kas spiestas rēķināties ar sabiedrisko domu, neuzdrošinājās atklāti noraidīt šos padomju priekšlikumus, kas paver savu ceļu uz miera un drošības nostiprināšanu Eiropas centrā. Taču tās ari tagad velti pūles, lai uz ilgu laiku saglabātu okupācijas režīmu Rietumberlinē, kam Padomju Savienība, protams, nevar piekrīt.

Lidz ar to jāatzīmē, ka ārlietu ministru apspriedē Zenēvā devusi zināmus pozitīvus rezultātus. Piemēram,

tās dalībnieki sapratuši nepieciešamību likvidēt nenormālo stāvokli, kāds tagad izvēlojies Vācijā un vispirms Rietumberlinē. Tas viss, kā atzīmēja biedrs N. Hruščovs, dod tiesības cerēt, ka sarunas starp Rietumiem un Austrumiem var novest pie tādiem lēmumiem, kuri atbilstu miera saglabāšanas un nostiprināšanas interesēm, Eiropas tautu, tai skaitā arī vācu tautas interesēm.

Pēc Padomju valdības domām, Zenēvas apspriedes dalībniekiem jāatrod savstarpēji pieņemami lēmumi un jāvienojas par to, par ko tie spējīgi vienoties. Pārējais grūtais darbs plašākā lēmumu sasniegšanā jāveic Austrumu un Rietumu valstu valdību vadītāju apspriedē.

Padomju Savienība ir gatava panākt savstarpēji pieņemamu vienošanos ar Rietumiem. Tautas prasa, lai tādu pašu gatavību parādītu arī rietumvalstis.

S. Germans

Zied ūdens rozes

B. Mūrnīka fotoelīde

Protams, sīkumi, bet...

■ sarūgtina katru pircēju tas, kas vel joprojām svieštu sajā vasaras periodā iesaipo biezā ietināmā papīrā, kas ātri piesūcas un klūst taukains. Pārdevējās sādžas, ka vadītie tirdzniecības darbinieki attieciņu papīru negādā.

■ iepriecīna tas, ka tagad rūpniecībē ir sava pienu veikals, kur uzlabota tirdzniecība un tajā var iegādāties pienu, kefuru, sieru, biezpienu un citu pienu produktus. Vienīgi vēl ritos pie veikala ir liels pienu gaidītāju pulks.

■ tirdzniecības darbinieki sajā vasaras periodā varētu vairāk padomāt par svāgo zīju piegādi, tad nebūtu tā, ka tagad pati svāgākā zīs — sālītā sīlē. Un ne jau visi ir zvejnieki...

■ gaumīgāk mūsu rajona veikalui plauktos varētu izkārtot dažādās preces. Tas būtu patikamāk pastiem tirdzniecības darbiniekiem un vēl jo vairāk pircējiem.

■ ne visiem pārdevējēm ir labi un tālīgi vīrsvalki, kā arī galvas laktiņi pārdevējām. Un ne visam, protams, pārdevējām piederīsās tāpēcīgās smaidas, kas tik joti pati pircējiem. Tas jo sevišķi sakāms par universālveikalā galantērijas preču nodalās pārdevēju Berītu, kuras strupās atbilstes reizēm aizvaino pircējus.

Sīkumi, vai nē? Protams, bet...

O. Zēmers

Derīgi padomi

savas attīstības gaitā barojas ar vilni, to saārdot. Kāpuriņi vīnā pavada 3—4 mēnešus, tad lekūnojas un pēc 14 dienām izvelējas par kodes tauriņiem. Lidojošie kodes tauriņi neko neēdi, pārojas, mātīte dēļ olīpas un pēc kāda laika nobeidzas. Kožu tauriņu izlidošanas laiks ir no maija līdz jūlijam, bet siltās telpas tie izlido jebkurā gada laikā. Tātad siltās telpas viena gada laikā var attīstīties valrakas kožu paaudzes.

Kožu bioloģisks cikls izmā ir sāds: kodes taurenīts — mātīte, ko bleži redzam lidojam pa istabu, dēj olīpas uz vilni, zida val kažokādas izstrādājumem. Sīle materiāll ir kodes barības vleja un to attīstības vide. Pēc divpadsmit dienām no olīpas izķīlīas mazl kāpuriņi, kas

līdz šim pret kodēm lietoja terpentīnu, naftalinu, kamparu, aviū papīru utt., kas

kodes tikai atbalda, bet neiznīcina. Ja olīpa jau ledēta vilnas pleķsmētā, kodes kāpuriņš attīstīsies un pāvelīs savu ārdošo darbu — pleķsmētu saēdis.

Kožu apkarošanai tagad ir ledarīgs līdzeklis — DDT. Lai droši saglabātu vilnas, zida un kažokādu pleķsmētus, drēbju skapi laikā pa laikam jālejaks DDT pulveris. Pavasari, kad siltos vilnas apgērbus un kažokus uz visu vasaru novēlo skapjos un lādēs uzglabāšanai, tie jāapputina ar DDT pulveri.

M. Kalniņš

SAVAS PILSĒTAS SKAISTUMAM

Kāds gan ir prieks ikvienam, kas dodas cauri uzpostam parkam no rīta uz darbu vai arī vakarā no tā, cik patikami atpūtas dienā pasēdēt no saules tveices koku paēnā uz soliņa, palīdzīt grāmatu vai patēriņt ar pazīpu, cik patikami, ja tu jūti, ka par tavas pilsētas skaistumu domā un rūpējas. Bet, stāgjot pa mūsu pilsētas parkiem, ir vēlēšāns sajust vairāk šo rūpju, gādības par mūsu pilsētas skaistumu un darbajaužu patikamumu atpūtu.

Patikami ir pabūt pie abiem pilsētas pieminekļiem, kā arī centra parkā. Te jūtam, ka vienmēr rūpējas par puku dobēm, celiņiem un soliņiem, tācū no jauna topošā parkā pie Rūjienas 7-gadīgās skolas ziedus no nezālēm vairs atšķirt nevar, celiņi aizauguši ar zāli. Vai arī šo parku nevajadzētu kopt un rūpēties, lai tas kļūtu ik dienās krāšpāks? Vai nebūtu laiks padomāt arī par soliņiem.

Ieejot tālāk parka kokos, kur atrodas gleznotāja Ādamā Alkšņa atdusas vieta, nerēdz neviena zieda uz kapu, apkārt sasvaidīti papīri, soliņi pie kapu salauzis. Šīs piemīnas vietas patlaban apsūdz, ka mēs neprotam vai negribam tās uzpost un glabāt. Par to runā fakti arī pirms 1905. gada kritušā Jāņa Goldes pieminekļa.

O. Ervins

Ierosinājums rajona sakaru kantorim

telefonu numurus, kā arī izmaiņas vecajā sarakstā, kas radušas šajā laikā.

Par papildinājumiem telefonu tīklu sarakstā vajadzētu ierosināt domāt arī republikā.

V. Salna

Redaktore M. Aleksejeva

Kā apkarot kukaiņus

Kodes

Kaut gan kodes neizplata nekādas slimības, tomēr, rūnajot par mājas kukaiņiem, nedrīkstam plemīrst arī so kaitīgo insektu, kas tik bleži saēd kažokus un vilnas apgērbus, nodarot lietus zaudējumus.

Kožu bioloģisks cikls izmā ir sāds: kodes taurenīts — mātīte, ko bleži redzam lidojam pa istabu, dēj olīpas uz vilni, zida val kažokādas izstrādājumem. Sīle materiāll ir kodes barības vleja un to attīstības vide. Pēc divpadsmit dienām no olīpas izķīlīas mazl kāpuriņi, kas